

JESENKO

Dragić 16

LETOŠNJE LETO V JESENKU

JESENKOV UVODNIK	2
1. RAZRED	3
2. RAZRED	5
3. RAZRED	7
4. RAZRED	9
5. RAZRED	11
6. RAZRED	13
7. RAZRED	15
8. RAZRED	18
9. RAZRED	21
DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH	25
BILO JE V ŠOLSKEM LETU 2015/2016	27
ŠOLSKI RADIO	35
NENAVADNI OBISKOVALCI	36
JAJCE	37
PODELITEV INGOLIČEVE BRALNE ZNAČKE	38
REBUSA	39
ŠALE	40
UGANKE	41

- E-glasilo izdala: OŠ Partizanska bolnišnica Jesen Tinje
- Junij 2016
- Mentorica: Mojca Stegne
- Novinarski krožek: Rebeka Ambrožič, Nina Kresnik, Laura Skrbinek, Mija Špes, Ajda Stegne, Borut Vešnik
- Zbiranje prispevkov: Silva Kos, Slavica Gracej, Sonja Ambrož, Marta Potrč, Andreja Tomažič, Zofija Polanec, Mojca Stegne, Alojzija Mušič in Rok Dragič
- Urejanje in računalniško oblikovanje: Borut Vešnik in Mojca Stegne
- Urejanje fotografij: Rebeka Ambrožič, Nina Kresnik, Mija Špes in Borut Vešnik
- Vir slik: Arhiv šole in Foto Brbre (fotografije razredov)
- Avtor naslovnice: Rok Dragič
- Avtorica risbe na zadnji strani: Maja Stegne

JESENKOV UVODNIK

Drage učenke in učenci, spoštovani bralci Jesenka!

Prišel je čas slovesa od tega šolskega leta, čas, ko šola obmolkne za približno dva meseca, čas, ko učenci, starši in zaposleni zaživimo v povsem drugačnem ritmu. Je pa to tudi čas, ko zagleda luč sveta šolsko glasilo Jesenko. Letošnje bo nekoliko drugačno, saj ga boste lahko prvič prebirali samo preko spleta. Za takšen način se nismo odločili samo zaradi zmanjšanja stroškov, ampak tudi zaradi tega, ker smo manj omejeni z obsegom vsebine, ki prikazuje dejavnosti učencev in učiteljev v času končanega šolskega leta.

Jesenko je mesto za ohranjanje spominov na tisto, kar smo počeli v iztekajočem se šolskem letu. Poleg obveznega programa smo počeli še marsikaj drugega. Precej časa so učenci preživeli v številnih interesnih dejavnostih, se udeleževali različnih tekmovanj, izvedene so bile aktivnosti za nadarjene učence, kot tudi tiste, katerih cilj je bil povečati učinkovitost bralne pismenosti učencev. Tega je bilo toliko, da so učenci občasno prihajali v šolo v popoldanskih in celo večernih urah, ob sobotah in nedeljah.

Učitelji smo se trudili, da bi za učence vzpostavili varno in ustvarjalno izobraževalno okolje, ki bi jih usmerjalo k delu, učenju ter humanosti. Zazrti v učence smo jih skušali vzgajati v razgledane, kultivirane in pogumne mladostnike. Znotraj številnih dejavnosti smo skupaj odkrivali skrivnosti tega sveta in verjamem, da nam je v veliki meri uspelo, saj so mnogi postali vedoželjni, samozavestni, ki znajo opaziti in se veseliti majhnih stvari.

Pri tem so pomembno vlogo odigrali tudi starši, saj so nam bili pomembna opora. Večina njih nas je spremljala in podpirala na naši poti do ciljev ter se z nami veselila napredka in spodbudnih rezultatov. Slabša odzivnost manjšine staršev se je odražala na slabše rezultate na vzgojnem in izobraževalnem področju njihovih otrok. Uspeh učenja otrok o tem, kaj je prav in kaj narobe, je v veliki meri odvisna od odnosov v družini ter od sozvočja med šolo in starši.

Poslovali smo se od devetošolcev. Verjamem, da bodo njim in nam ostali lepi spomini, misel na to, da smo jim vsi skupaj pomagali na njihovi poti, pa nas osrečuje in je čudovita. Želimo jim, da bi vsak izmed njih našel v nadaljnjem življenju in delu resnično svojo zeleno pot.

Spoštovane učenke in učenci! Želim vam prijetne počitnice, ki vam naj potekajo v čim večjem sozvočju med vašimi in željami staršev. Pazite nase in na tiste, s katerimi boste preživljali brezskrbne počitniške dni.

Ivan Kovačič, ravnatelj

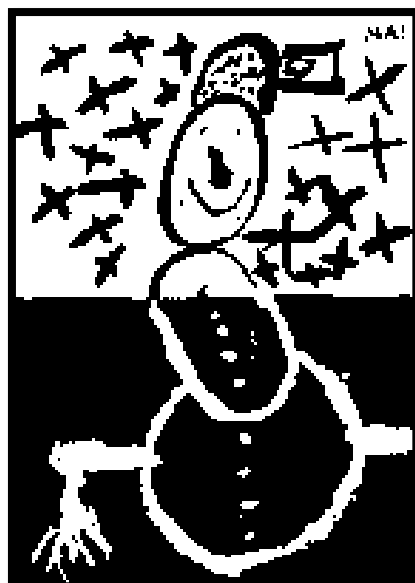
1. RAZRED

Zala Globovnik

Matevž Rajtmajer

Maj Bohak

Nil Smogavec Potočnik

Luka Krivec

2. RAZRED

foto BRBRE

PLAVALNI TEČAJ

Meseca februarja smo hodili na plavalni tečaj v Ruše. Tečaj je trajal pet dni. Doma smo si pripravili kopalke, brisačo in rezervna oblačila. Na tečaj smo se vozili v avtobusom. Ko smo prišli v garderobe, smo se preoblekli. V bazenu smo plavali po navodilih učitelja in učiteljic. Na plavalnem tečaju smo veliko preizkušali plavanje v glavo v vodi, le smo lepo plavali, smo lahko skakali v vodo. Telo smo bili veseli, da smo se naučili plavati.

Anže Jesenek - 2.11

TO SEM JAZ

Ime mi je Nuša. Stara sem osem let. Živim v Repu številka 6. Hodim v Osnovno šolo Partizanska bolnišnica Jesen Tinje. Ukvarjam se z risanjem. Imam prednje velika. Imam modre oči in dolge lase. Zelo rada nosim kito. Moja najljubša jed so pečene bučke. Zelo rada nosim zelen pulover, dolge hlačke in verigico okoli vratu. Moja najljubša barva je zelena. Zelo rada sem v družini še posebej z Zlato Juhari. V prostem času rada da risem ali pa se družim z Lucijo in Tigo.

Nuša Stegne - 2.11

3. RAZRED

DVOJČICI

Izaja je na travniku našla ogledalo. Pogledala se je vanj in ven je stopila druga Izaja. Prva Izaja se je začudila in vprašala: »Ali bi bili prijateljici?« »Kako to misliš, prijateljici?« »Midve sva sestri,« ji je druga Izaja odvrnila. Izaja je rekla: »Naberiva rože!« »Veš, Izaja, s tabo naberem več rož,« je rekla druga Izaja. Potem ko sta šli mimo hiše, ju je videla mama. Bila je presenečena, ker je videla dve Izaji. Prava Izaja se je trudila, da bi mama razumela, katera je katera. Ah, ta mama, mama. Zvečer sta se poslovili in Izaja iz ogledala je izginila. Prava Izaja je lahko mami vse razložila, ta pa je potrebovala tri dni, da je končno razumela.

Izaja Smogavec Potočnik

O ODVETNICI, KI NE MARA ZABAV

Živela je punca, ki ni marala zabav. Ime ji je bilo Anja. Bila je odvetnica, bila je zelo resna. Najbolj jo je razveselila peka torte.

Nekega večera je šla na zmenek in ni ji bil všeč, ker je njen nepravi fant govoril samo o zabavi. Na poti domov je srečala namišljenega duhca, ki ji je rekel: »Malo se že sprosti. In še nekaj. Zakaj nimate otrok?« »Ker jih ne prenašam.« Ta duh jo je odpeljal v svet, kjer je Anja imela otroke. Anja je poklicala svojo sestro. Anja je rekla: »Sestra, zakaj imam otroke? Nočem jih!« Njena sestra je rekla: »Saj si vedno imela otroke.« Anja je ostala brez besed. Drugo jutro je odšla v službo in tam je ni nihče poznal. Potem je spet srečala duha, ki ji je rekel: »Čas je, da greš domov.« In Anja ni več imela otrok. Spet je šla na nov zmenek. Anja ni bila več zavrnjena. Potem je Anja imela otroke.

Anja je bila končno vesela in srečna.

Melisa Janžič

Lan Lerher

Izak Mlakar

ZIMSKI DAN

Nekega dne so Aleks, Miha in Jan odšli smučati. Nato je Aleks s svojima prijateljema odšel na hrib. Na drugi strani je bilo veliko drugih otrok, ki so smučali, se sankali in drsali. Aleks je nekaj časa opazoval druge otroke in si rekel: »Aleks, zdaj pa pogumno.« Nato si je nadel smuči in se spustil po hribu navzdol. Ker Aleks ne zna tako dobro smučati, je na hribu padel in si zlomil nogo. Nato ni mogel več smučati. Joj, pa ravno ta dan, ko je zapadel sneg.

Alen Berdnik

4. RAZRED

OPIS SOŠOLKE

Sošolka Kristina Pliberšek je vitke in visoke postave. Stara je 10 let. V višino meri 150 cm. Glavo ovalne oblike ji obdajajo dolgi temno rjavi lasje, speti v ribjo kost. Obraz je širok, koža na njem pa gladka. Nad širokimi temno rjavimi očmi ima redke in široke obrvi. Ušesa ima majhna. Njen nos je širok in velik. Za velikimi srčastimi usti se skrivajo beli zobje. Roke so močne in dolge, noge pa široke in dolge. Oblečena je v sivo vijolično jopico in modre kavbojke z zlatimi paski. Obuta je v športne copate, ki so temno roza barve. Še bolj jo izpopolni to, da igra kitaro.

Erika Adam

PRIJATELJ

Pravi prijatelj
ti vedno ob strani
stoji in ne zbeži.

Ko ti je težko,
te prime za roko.

Rad se s tabo igra
in ti pomagati zna.

Prijatelj rad
svoje stvari deli
in ti le dobro želi.

Zaupaj ti svoje
skrivnosti in skupaj
ušpičita tudi kakšne
norosti.

Larisa Capl

LJUBEZEN

Ljubezen je sladka in gladka.

Ptičke lepše pojo
ter rožice lepše cveto.

Ves dan si v zraku na oblaku.

Med zvezdami spiš in jih loviš.

Počutiš se lepše,
ko ti zvezde pojo
in rož' ce cveto.

Tinkara Kolenc

Izdelki iz odpadne embalaže

KO SI ZALJUBLJEN

Ko si zaljubljen,
srce razbija ti
in poln radosti si.

Ponoči zaspali
ne znaš, ker razmišljaš,
kako zaljubljen si.

In ko se zbudiš, spoznaš,
da to ljubezen
ob sebi imaš.

Nika Klinc

JOK

Je res, da jočeš, samo ko žalosten si?
O, to že ne, jočeš lahko tudi, če si vesel.
Kako se to naredi, veš samo ti!

Teja Justinek

5. RAZRED

KO VES SVET POSTANE ČAROVNIŠKO MESTO

Nekoč je živel deček Sluzo. Hodil je v šolo čarovnikov v Maksimu.

Nekega jutra se je Sluzo zbudil. Moral je v šolo. Tisti dan so se v šoli učili, kako izumiti čarovnika, ki vse ve. Eden od njih je rekel hup namesto hop. Naenkrat so se pojavile čaravnice in čarovniki ter začeli čarati. Pričarali so še več čarovnikov in čaravnic. Ko jih je bilo polno mesto, so iz tal zrasle gromozanske in strašne buče. V šolah so otroke spreminjali v mačke. Sluzo je brskal po knjigah, da bi našel urok za odstranitev čaravnic in čarovnikov. Čaravnice in čarovniki so odkrili Sluzo. Ušel jim je skozi skrit tunel. Odšli so za njim. Ko jim ni več mogel uiti, so začarali še njega.

Zjutraj se je Sluzo zbudil. Ko je pogledal na uro, je videl, da je 3.03. Ves vroč je šel nekaj pojest. Odločil se je, da nikoli več ne bo spal.

Eva Jesenek

BLED, SLAP PERIČNIK IN ALJAŽEV DOM

Želela sem si, da bi se z družino enkrat odpravili na Bled in sanje so se mi uresničile.

Med počitnicami smo se odpravili na izlet. Peljali smo se z avtom. Na avtocesti smo videli nesrečo in dolg zastoj. Dolgo smo čakali. Ko smo prispeli, smo vzeli kolesa in se peljali okoli Bleda. Potem smo šli tudi na grad. Bila sem zelo izmučena, ker je bilo toliko stopnic. Tam je bilo tudi veliko tujcev. Usedli smo se na zid pred gradom. Odšli smo do čolnov, ki veslajo na otok. Na otoku smo pojedli blejsko kremno rezino in se odpeljali nazaj. Videla sem veliko rac in velik orkester, ki je igral na odru. Odšli smo do avta in se odpeljali. Med potjo je ati predlagal, da bi šli pogledat slap Peričnik, ki je pod Triglavom. Ko smo prispeli, smo odšli do vrha slapa. Bilo je zelo strmo in mrzlo. Bila sem cela mokra, ker je škropilo od slapa. Tam je tekel ledeno mrzel potok. Odšli smo tudi do Aljaževega doma. Tam smo nekaj spili in opazovali gore. Želela sem si na Triglav. Videla sem, da helikopter leti proti Triglavu. Mislila sem si, da se je naredila neka nesreča. In se je res. Ko je ati nesel steklenice nazaj, je slišal, da so iz helikopterja poročali novice. Šli smo še malo po gozdu in potem domov.

Zvečer sem bila zelo utrujena in takoj sem odšla spat.

Katja Janžič

Lucija Stegne

Lana Ribič

Lucija Globovnik

6. RAZRED

VESOLJE

Vesolje je kraj,
kjer se dogaja marsikaj.

Tam zvezde žarijo,
rakete letijo,
se planeti vrtijo in
vesolju smeji.

Tam se dogajajo vse možne reči,
hitro pridi še ti!

Sašo Brdnik

RISANI JUNAKI

Risani junaki so pravi korenjaki
in hkrati šibaki.

Batman leti
in ljudi rešiti hiti.

Trnuljčica spi
in se čez nekaj let zbudi.

Sneguljčica se joče,
ker mačeha ubiti jo hoče.

Herkules hiti
in vse na zadnjem mestu pusti.

Spiderman se pa veseli
in na mreži visi.

Manja Capl

Ema Brdnik

POLETI

Peter je kakor veter,
ko se po skakalnici spusti,
na prvo mesto prileti.

V dolino poleti,
Severina Freunda za seboj pusti.

Niti Kranjec ne zaostane
in na drugo mesto pristane.

Trener se veseli, kapljico solze spusti
in srečen v dolino pohiti.

Slovenci pojejo Zdravljico,
drugo leto tudi jaz pojdem v Planico!

V dolini pod Poncami naši so junaki
zapisali v zgodovino so se kot prvaki.

Aljaž Stegne

Ana Rojko

7. RAZRED

IRIS

Po smrti Minotavra je v Atenah živel žena Tiha. Živel je v hiši s svojim možem Ludvikom in imela sta pet otrok.

Tihini trije sinovi so si morali iti iskat neveste. Najstarejši Timon je odšel v Trojo in za ženo vzel hčer bogataša Anorfa. Srednji sin Dominik je odšel na Kreto in za ženo vzel hčer Minosa. Najmlajši pa se je v vasici zaljubil v pastirjevo hčer. Tiha je medtem svoji hčeri vzgojila v pravi dami. Katarina je odšla od doma in se ni nikoli več vrnila. Iris pa se je v sanjah pokazala Atena, ki ji je dejala: »Pojdi od doma na pot proti Itaki, tam te čaka tvoja usoda.« Iris je ubogala Ateno in odšla. Ko je hodila po poti, je k njej priletel Eros in jo ustrelil s puščico ljubezni. Eros si je želel, da bi se lepa Iris v njega zaljubila. A Iris je brez besed nadaljevala pot proti Itaki. Ker se ni zaljubila v Erosa, jo je vso pot v srcu trgala bolečina. Njena pot je trajala šest dolgih in napornih mesecev. Iris je prišla na Itako in se javila Odiseju, ki ji je odstopil staro hišico na obrobju mesta. V sanjah se ji je

prikazala Atena, ki je dejala: »Tvoja bolečina v srcu te bo minila, ko boš videla svojo pravo ljubezen.« Zjutraj si je odšla ogledat mesto. Ob vznožju hriba je zagledala fanta z rjavimi valovitimi lasmi do ramen. Ob pogledu nanj je bolečina v srcu minila. Odisej pa je ta dan pripravljaj izboranje žene za svojega sina Telamaha. Iris se je odločila, da se tekmovanja udeleži. Odisej je naznanil: »Tista, ki bo lepša od boginje Afrodite, bo njegova žena.« Dekleta so se postavila v vrsto in Telemah je izbral. Telemah je izbral Iris. Spomnila se je fanta pod bregom in je ugotovila, da je on njena prava ljubezen. Telemah je moral po mesecu dni v boj z velikanom Thorom. Iris ga je hrepeneče čakala mesece in mesece, da se je vrnil. Po njegovi vrnitvi so Itačani slavili. Telemahu in Iris se je rodil sin, ki je imel nadnaravne moči. Timijan je bil nesmrten. Zato se je iz vsake vojne vrnil živ in zdrav. A Timijan se je preveč hvalil, zato ga je sam Zevs kaznoval. Naredil ga je normalnega.

Timijan je naprej živel normalno. S svojo ženo Nimfo in hčerkama. Njegovo življenje se je umirilo in posvetil se je urjenju mladih vojščakov. Po smrti očeta je podedoval prestol in postal Itaški kralj. Timijan je vladal tako modro in preišljeno, da je bil vzor vsem bodočim kraljem.

Ana Tič

MOJA PRVA KNJIGA

Moja prva knjiga je nastala,
ko že nekaj besed sem črkovati znala.
Ko v roke sem jo vzela,
je bila res malo predebela.

A sčasoma sem vse črke spoznala,
da lahko sem cele romane prebrala.
Mama preveč vesela je bila,
zato je vsem to novico povedala.

Vsak dan sem v knjižnico hitela,
si spet knjigo novo vzela,
da k učiteljici sem odšla
in ji celo knjigo obnovila.

Vedno še kakšno knjigo preberem,
ker še vedno rada berem.
Za bralno značko trudim se zelo,
da dobila novo bi kolo.

Dušanka Visenjak

Denis Romo Lopez

SOLZICE

O, mati, kaj bi dal,
da se te temne grape ne bi bal.
O, mati, kaj bi naredil,
da bi zate solzice dobil.

V temno jamo se podam,
za goščavo, daleč vstran.
Daleč v globokem kotlu
skrite so solzice.
Hladne moje so ročice,
ko trgam lepe te cvetlice.

O, mati, kako boš ti vesela,
me z utrujeno roko objela.
Se tudi pekla več ne bojim,
o, mati, kaj zate vse storim!

Davorin Janžič

KRALJ MATJAŽ SE PREBUDI

Matjaž v jami spi,
v sanjah bradi govori:
»Pohiti, že mudi se mi!«
Brada mu na hitro zraste
in Matjaž brž ven odhiti.

S svojo vojsko na pomoč prihiti,
da reši nas vseh teh skrbi.
Bori se trdo in težko,
a na koncu le vendar zmaga on.

Ko reši nas, odhiti
nazaj v goro k svoji Alenčici.
Alenčica se prebudi,
se Matjaža razveseli.
Od zdaj srečna sta
in nobenih skrbi nimata.

Mija Špes

Tjaša Brglez

8. RAZRED

DOKAZ, ZAKAJ JE VREDNO IMETI PAMETNI TELEFON

V sredo, 30. 9. 2015, je OŠ Tinje organizirala orientacijski pohod. Od dvanajstih skupin se je ena skupina izgubila.

Udeleženi smo bili tudi učenci 8. razreda. Učencem pot na žalost ni bila znana, zato so se izgubili v gozdovih Tinjske Gore. Ob pol enih se je pohod končal. Učitelji so prešteli učence, ampak jih je šest manjkalo. Učitelji niso imeli druge možnosti, kot da so čakali. Eden od učencev je imel na pametnem telefonu GPS. Ob drugi uri se je zgodil čudež, vsi so se živi in zdravi vrnili v šolo.

Na srečo je bila vsa panika odveč!

Mitja Kvas

MOJA PRVA DOMAČA NALOGA

Spomnim se, kako sem se veselila,
ko sem prvo domačo nalogo dobila.
Tako ko sem prišla domov,
sem jo naredila.

Na začetku je bilo še zanimivo,
nato pa se je vse spreobrnilo.

Oh, ta naloga!
Vsak dan je postajala večja naloga.
Včasih sem jo tudi pozabila,
zato se je učiteljica zelo jezila.

Sedaj si je nihče več ne želi
in, če je ne dobi, se zelo veseli.

Ajda Stegne

Maja Laubič

Borut Vešnik

MOJA PRVA LJUBEZEN

Moja prva ljubezen se je začela,
ko sem komaj nekaj dni štela.
Nisem vedela prav veliko,
vedela sem samo toliko,
da je svet imel nekakšno obliko.

Nekega dne pa je nekaj zadišalo,
nekaj, kar je z vonjem celo hišo obdalo.
Kmalu sem odkrila vir te lepote
in hitro našla to škatlo krasote.

Zagledala sem svetleči kos
in si ga hitro prilepila pod nos.
Moja prva ljubezen je pica
in še zdaj je boljšega okusa kot potica.

Rebeka Ambrožič

»FEJMIČ« S TWITTERJA

V soboto v disku bila je zabava,
vse punce, vsi fanti
za »mingle« so se zbrali,
da bi v ritmu dubstepa zaplesali.

Deklica vsaka se s svojim fantom je vrtela,
le Ursula naša na telefonu je visela.

Namesto da bi kakšnega plesalca si izbrala,
po Twitterju je raje nekega lepotca
občudovala.

Pa stopi do nje frajer in jo vpraša:
»Al' č'š z mano zamigat'?'«
»Ne, ni mi do tega, prelepa sem zate!«
je Ursula prevzetna odgovorila,
se namrdnila in zopet v telefon zatopila.

Fant skomigne in se zopet prepusti zabavi,
takrat že nov lepotec Ursulo pozdravi.
Tudi tega zavrne in stran se obrne.

Naenkrat pa zagleda ga,
fanta s telefona,
ne more verjeti,
končno odcepi se od zaslona.

On, ki ves čas jo je opazoval,
že od začetka je vedel, kaj bo dejal.

Ursula pristopi do njega in pozdravi:
»Jaz sem največja oboževalka!«
navdušeno mu pravi.

»Kaj hočeš povedat'?'«
na koncu jo vpraša.

Takrat pa prebledi Ursula naša.
»Na ples me povabi! Ti nisem všeč?!«
se Ursula razjezi samovšečna preveč.

»Ne potrebujem dekleta,
ki tako zelo sama vase zagledana je,
ki lepota pomeni ji vse,
ki tako je zasvojena,
misli, da lepša od nje ni nobena!«

Ursula osramočena in blede:
»Ne maram te več!«
zabrusi in vzhičeno pogleda.

Vsi presenečeno so vanjo strmeli,
stekla je iz lokala.
Prej marsikomu bila je všeč,
a od tega dne
pogledal nihče je ni več.

Laura Skrbinek

9. RAZRED

LJUBEZEN POD TISOČIMI ZVEZDNIMI UTRINKI

»V Slovenski Bistrici se je 24. 10. 2015 zgodila huda prometna nesreča, v kateri je izgubil življenje komaj šestnajstletni Marcel Petrič, ki je ...« besede, ki so prihajale iz ust gospodične s televizije, so mi rezale v kosti. Vedela sem, da mi lahko prinese samo bolečino. Tisto nekaj, kar ga je ubilo.

Pred mesecem dni ...

Joj, komaj že čakam, da zvoni, da se dobim s Karin in Majo na kavi. Moram jima povedati, kaj mi je zagodel spet tisti Jan. Kako se bosta smejala! Zvoni, končno. S svetlobno hitrostjo se zapodim proti vratom in zdrvim po stopnicah. Sploh ne gledam, kje tečem, nakar se zaletim v nekoga. Glavo dvignem gor in se zazrem v prelep obraz, ki se mi smehlja. Opraviči se mi in se predstavi kot Marcel Petrič. Osuplo gledam v roko, ki mi jo ponudi in jo z rahlim prijemom stisnem. »Živa,« izustim. Nasmeje se mi, jaz pa zbežim naravnost proti domu, Karin in Maji bom pa že sporočila, da danes ne morem.

On je bil. Petrič mlajši, čigar oče mi je ubil mamo! No, ne namerno. Moja mama je bila hudo bolna in z uspešno operacijo bi preživela. Ker pa ni uspela, je mama umrla. Moj oče zato krivi glavnega zdravnika, ki je hkrati Marcelov oče. Na smrt sta skregana. Ampak kaj naj naredim jaz? Fant mi je všeč, pa sem ga videla komaj enkrat. Ker ne vem, kaj naj storim, si prosti čas raje krajšam s knjigo. Ko se že namenim spat, nekaj pod mojim oknom zaropota. Verjamem v duhove, zato se hudo prestrašim. Nekdo potrka na moje okno. Pograbil najbližjo stvar in počasi odprem okno. Pred mano se pojavi, hmmm ... Marcel! Kaj za vruga pa on dela tukaj?! Začnem paničariti. Zasmeje se mi in reče: »Pšššt, tiho bodi, samo pojdi z mano, nekaj ti moram pokazati.« Jaz, tebi nič, meni nič, skočim skozi okno in mu sledim. Nora sem, pomislim, sledim človeku, ki ga sploh ne poznam! Kaj, če me ugrabi? Kaj, če me zlorabi? Marcelove besede že prekinejo moje temne misli: »Tukaj sva. Poglej, a ni lepo?« Zazrem se v sliko, ki se mi izriše pred očmi. Stojiva na vrhu bistriškega hriba in pred nama se razprostira osvetljena Slovenska Bistrica. Kako je lepo! Očitno je bilo vredno tistih nekaj mučnih minut in slabih misli. Naenkrat pa se Marcel obrne, se mi zazre v oči in reče: »Veš, zakaj sem te pripeljal sem?« Odkimam. »Zato, da bi ti pokazal, kako poseben je ta kraj, nič manj in nič bolj poseben kot ti.« Hvala bogu je že tema, da se ne vidi, kako hudo sem zardela. Potem pa se skloni k meni, me poljubi in tisoč zvezdnih utrinkov se usuje nad nama. Marcela sploh ne poznam, a vem, da si sedaj ne želim biti nikjer drugje kot tukaj, zraven njega. Zmenila sva se, da se bova sestajala ob osmih zvečer, tukaj, vsak dan. »Meni je prav,« se zasmejem in ga še enkrat poljubim za lahko noč.

Tako sva se dobivala vsak dan in zaradi pomanjkanja učenja sem začela popuščati v šoli. Pa kaj me briga, tako ali tako je Marcel vse, o čemer lahko razmišljam. Zaradi težav v šoli me oče ni več spuščal ven. Skoraj sem umrla od žalosti.

Danes je že dva tedna, odkar ga nisem videla. Odločena sem, da me očetove pridige ne zanimajo več. Pokličem Marcela in dogovoriva se, da se dobiva. V tem trenutku pa oče vstopi v sobo in, ko vidi, s kom se pogovarjam, se hudo razjezi in me zaklene v sobo. Briga me za očeta! Skočim skozi okno in se odpravim ljubemu nasproti.

Že uro ga čakam, pa ga ni od nikoder. Vse skupaj je že sumljivo. Odločim se, da mu bom šla nasproti, nakar se pripelje moj oče in me z vso silo potisne v avto. »Kako si si sploh lahko to dovolila? Zelo sem razočaran nad tabo, Živa! Nobenih izhodov več!« Solze mi počasi stopajo na lica. Naenkrat pa pred sabo zagledava policijske luči. Radovedna pogledam skozi okno in se zazrem v znan obraz. To je ... Ne, ne more biti! Ne, ne, ne! Začnem se tresti in jokati. To vendar ni mogoče. Stečem iz avta in se zazrem v sceno pred sabo. Strmim v Marcelovo napol razmesarjeno truplo. Začnem kričati in solze kar ne nehajo teči. Oče me odvede domov.

Dobim pripor, mesec brez interneta in strogo učenje. A nobena kazen se ne more primerjati z izgubo ljubega.

Špela Capl

SAMOSTOJEN

To boš, ko boš rekel sam,
kako in kdaj,
kje, zakaj
delo boš opravil.
Rečeno napravil
in dal vedeti jasno,
razločno in glasno,
da si ti svoje ladje kapitan
in da noben gusar
ne hodi v tvoj pristan.
Zakaj samostojen si ti,
nihče ne govori,
kdo ali čigav si.
Kaj želiš
in govoriš,
je le tvoja stvar.
Če komu ni povšeči, kar poveš,
ga pošlješ nekam
in samostojen greš
cilju naproti.
Saj veš, da drugi je v zmoti
in ti boš s časom vedel
in znal,
da imel si prav.

Črt Kolenc

LEPA NAŠA DOMOVINA

Vojna in mir pa tudi prepir -
vse v zmedo blede pada.
Zdi se, da dela nemir,
ki nas radostno napada.

Enotnost, bratstvo - to bo naše geslo,
vsi enotni bomo prijeli za veslo.
Popeljali bomo našo barko v zmago
in si ustvarili neko skupno podlago.

In res z bojevanjem
smo si izborili spoštovanje.
In prived samostojnosti
ni bila samo misel iz prosojnosti.

»Lepa naša domovina!« glasovi so vzklikali
ter ponosno z zastavami migali.
Bolj ponosni in srečni kot kdaj koli
vihrali smo okoli.

Evforija in vznemirjenost sta se umaknili
in vsi smo malo pozabili.
Za razliko od nas,
Ameriko povezuje domovinska strast.

Mogoče, če bi država skupaj stopila in pozabila skrbi,
da vse slabosti spremeni v dobrosti,
bi videli lepoto, ne pa grozoto
te naše premalo cenjene domovine.

Ema Bera

Blažka Janžič

Monika Šega

Gašper Jesenek

DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH

TEKMOVANJE - PRIZNANJE	IME IN PRIIMEK, razred	MENTOR
MATEMATIKA - srebrno Vegovo priznanje	Črt Kolenc, 9. a, Nina Kresnik, 8. a, Ana Tič, 7. a	Alojzija Mušič
	Katja Janžič, 5. a	Andreja Tomažič
FIZIKA - srebrno Stefanovo priznanje	Borut Vešnik, 8. a, Črt Kolenc, 9. a	Jernej Kamenšek
ANGLEŠČINA - srebrno priznanje	Ema Bera, 9. a	Dragica Križaj
ANGLEŠČINA - bronasto priznanje	Ema Bera, Črt Kolenc, 9. a	Dragica Križaj
ZGODOVINA - bronasto priznanje	Blažka Janžič, 9. a Rebeka Ambožič, Nina Kresnik, Ajda Stegne, 8. a	Dragica Križaj
FIZIKA - bronasto Stefanovo priznanje	Nina Kresnik, Borut Vešnik, 8. a, Črt Kolenc, Tilen Bohak, 9. a	Jernej Kamenšek
ASTRONOMIJA - bronasto Dominkovo priznanje	Marcel Capl, 9. a	Jernej Kamenšek
BIOLOGIJA - bronasto Proteusovo priznanje	Nina Kresnik, 8. a	Jožica Topolič
KEMIJA - bronasto Preglovo priznanje	Nina Kresnik, 8. a	Jožica Topolič
NARAVOSLOVJE - priznanje za uspeh na tekmovanju v znanju naravoslovja KRESNIČKA	Melisa Janžič, Jan Lerher, Izaja Smogavec Potočnik, 3. a	Sonja Ambrož
	Larisa Capl, Nika Klinc, Tinkara Kolenc, Teja Markovič Justinek, 4. a	Marta Potrč
	Katja Janžič, Eva Jesenek, Lucija Stegne, 5. a	Lidija Čibri
	Ema Brdnik, Manja Capl, 6. a, Dušanka Visenjak, 7. a	Jernej Kamenšek
LOGIKA	Nil Smogavec Potočnik, Maj Bohak, 1. a	Silva Kos
	Mark Laubič, Zala Juhart, 2. a	Slavica Gracej
	Izaja Smogavec Potočnik, Maruša Tič, Lan Lerher, Jan Lerher, Eva Žerjav 3. a	Sonja Ambrož
	Nika Klinc, Erika Adam, Teja Justinek Markovič 4. a	Marta Potrč
	Lucija Stegne, 5. a	Andreja Tomažič
	Jakob Tramšek, Veronika Kos, 6. a, Ana Tič, 7. a, Borut Vešnik, Nina Kresnik, 8. a, Špela Capl, Črt Kolenc, 9. a	Alojzija Mušič
SLOVENŠČINA - bronasto Cankarjevo priznanje	Aleks Artinger, Zala Juhart, Nuša Stegne, 2. a	Slavica Gracej
	Izak Mlakar, Izaja Smogavec Potočnik, Eva Žerjav, 3. a	Sonja Ambrož
	Nika Klinc, Tinkara Kolenc, 4. a	Marta Potrč
	Lucija Stegne, 5. a	Andreja Tomažič

	Jakob Tramšek, 6. a, Mija Špes, 7. a, Laura Skrbinek, Ajda Stegne, 8. a, Ema Bera, Črt Kolenc, 9. a	Mojca Stegne
MATEMATIKA - bronasto Vegovo priznanje za uspeh na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru	Nil Smogavec Potočnik, Matevž Rajtmajer, Žan Podvršnik, 1. a	Silva Kos
	Zala Juhart, Nuša Stegne, Kiara Ribič, Anže Jesenek, 2. a	Slavica Gracej
	Izaja Smogavec Potočnik, Lan Lerher, Jan Lerher, 3. a	Sonja Ambrož
	Teja Markovič Justinek, 4. a	Marta Potrč
	Katja Janžič, 5. a	Andreja Tomažič
	Jakob Tramšek, Ana Rojko, 6. a, Ana Tič, 7. a, Borut Vešnik, Nina Kresnik, 8. a, Črt Kolenc, Špela Čapl, 9. a	Alojzija Mušič
ZLATE BRALKE IN BRALCI	Ema Bera, Tilen Bohak, Špela Čapl, Aljaž Janžič, Blažka Janžič, Ana Maria Juhart, Črt Kolenc, Mojca Mihelak, Klara Pliberšek, Sara Pliberšek, Denis Rojko, Maja Stegne, Monika Šega, Aleš Vrbeč	Andreja Tomažič, Urška Smole

RAZISKOVALNO DELO

Učenec Črt Kolenc (mentor: Jernej Kamenšek) se je udeležil 24. Regijskega srečanja mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije. Predstavil je nalogo z naslovom **Merjenje hitrosti iztekanja tekočine s temperaturno občutljivim uporom**. Za nalogo je **prejel ZLATO PRIZNANJE** in se uvrstil na državno tekmovanje mladih raziskovalcev, kjer je prejel bronasto priznanje.

ŠPORTNI DOSEŽKI (mentor: Kristijan Ilijevec)

Atletska olimpijada	Mija Špes, 1. mesto v teku na 60 m (mlajše učenke) Dušanka Visenjak, 1. mesto v teku na 600 m (mlajše učenke)
Medobčinsko tekmovanje kros	Dušanka Visenjak, 1. mesto (učenke 7. razred) Dušanka Visenjak in Sara Oblonšek, 3. mesto v ekipni razvrstitvi
Medobčinsko posamično tekmovanje v atletiki	Denis Romo Lopez, 1. mesto v metu vortexa, mlajši učenci Mija Špes, 2. mesto v teku na 60 m, mlajše učenke Dušanka Visenjak, 4. mesto v teku na 600 m, mlajše učenke Denis Janžič, 4. mesto v teku na 1000 m, starejši učenci

Zbrala: Alojzija Mušič

BILO JE V ŠOLSKEM LETU 2015/2016

1. šolski dan

Pikin festival v Velenju

Lutkarji na
Fridinem rojstnem
dnevu v parku v
Slovenski Bistrici

Orientacijski pohod

Ples
Lep je dan v Slovenski
Bistrici
(Europa Donna)

Na Ančnikovem
gradišču

Teden otroka

Strokovna ekskurzija v
Ljubljano

Na knjižnem sejmu z
ilustratorkama
Marjanco Jemec
Božič in Jelko
Reichman ter
pisateljico Anjo
Štefan

Sejem srednjih šol

Tradicionalni božično-novoletni bazar

Devetošolci berejo prvošolcem

Proslava ob dnevu
samostojnosti in
enotnosti

Obiskal nas je dedek
Mraz

Šolska proslava ob
Prešernovem dnevu

Jutro po noči
branja

Pustovanje

Otroška
folklorna
skupina na
prireditvi
Pozdrav
pomladi

Nace in Naja - voditelja
pomladne prireditve

Na stadionu v
Slovenski
Bistrici

Športni teden

Podelitev bralne
značke

Zaključna
ekskurzija
devetošolcev

Zaključna
ekskurzija
učencev 5.-8.
razreda

ŠOLSKI RADIO

Petek, sedem zjutraj. Eni smo zmeraj prihiteli v pisarno naše računovodkinje Marije. Še zadihani smo se izkašljevali, si skušali izboljšati naš hromeč jutranji glas. Čeprav nam večini to ni uspelo, smo morali nadaljevati, saj so učenci vedno nestrpno čakali, seveda bolj na glasbo kot pa na naše besedilo.

Včasih, moramo priznati, sploh še nismo imeli besedila, ker smo ga eni malo prepozno poslali učiteljici. Ampak vedno smo našli način, kako se izogniti tej nerodni situaciji, pa čeprav je to pomenilo, da bomo celotno jutro vrteli samo glasbo. Kar pa mislim, da je razveseljevalo tudi učence.

Kdaj pa kdaj smo pozabili posneti pesmi, zato smo se s svojimi bistrimi glavami hitro spomnili kakšne ideje, malo poiskali po mapah in našli kakšne stare in uporabljene pesmi. Da omenimo, smo včasih tudi kakšno nalogo na hitro naredili in si živce malo obremenili.

Seveda pa nam ni primanjkovalo smeha. Ko Ema ni znala nečesa prebrati, jo je že sililo k smehu. K temu sta pripomogla še Ana Maria ter Črt s svojim smehom. Tako je resnost izginila in na plan je prišel neustavljiv smeh. Ker pa našega smeha nikakor nismo mogli ustaviti, je moral Aleš zavrteti glasbo. Še dolgo po tem, ko nas niste več slišali, smo mi umirali v pisarni, ki je bila polna smeha.

Malo bomo pogrešali to našo pisarno z mizo in mikserjem, s kulskim mikrofonom in odštekanim kipcem bokserja, ki je v čudni joga pozi. Pogrešali bomo vse te vesele, smešne in neponovljive trenutke, ki smo jih doživeli, pa čeprav samo ob petkih za štirideset minut. Kljub temu pa smo veseli, da smo jih lahko preživali.

Mnogokrat smo se učiteljici Barbari tako rekoč izpovedali. Ji povedali, kaj nas moti. Večkrat smo zašli v globoke pogovore, pa spet nazaj v kakšne traparije, ki so nas spravile v smeh. Še dolgo se bomo spominjali njenih spodbud, modrosti in šal. Zato bi se ji radi

zahvalili, saj je ona prva dala pobudo za radio in nam pričarala toliko lepih spominov.

Ekpa šolskega radia Pohorska
frekvenca

NENAVADNI OBISKOVALCI

To šolsko leto je gledališka skupina Jesenko štela kar 14 članic, ki so skupno pod vodstvom učiteljice Andreje Tomažič ustvarile gledališko predstavo Nenavadni obiskovalci. V vlogah nenavadnih marsovcev, ki so se izgubili, so blestele šestošolke: Manja Capl, Ema Brdnik in Andreja Vrbeč. Na pomoč so jim priskočili otroci, ki so jih igrale: Ana Rojko, Veronika Kos in Rebeka Steble. Po odhodu prijaznih marsovcev pa je otroke obiskala hladna in snežna snežinka Dušanka Visenjak in otrokom pokazala zimo, sneg, snežinke in mraz. Igra je bila poučna in zanimiva, vanjo je bilo vložena veliko truda, trdega dela in sodelovanja.

Z igro so se premierno predstavili učencem in učiteljem šole. Zaigrali so jo tudi na prireditvi Pozdrav pomladi, na kateri so se odlično odrezali, za kar so jih gledalci nagradili z bučnim aplavzom in s pohvalami. Z igro so nastopili tudi na gledaliških dnevih v Slovenski Bistrici.

Naši gledališčniki so se udeležili prireditve Z odra na oder na Osnovni šoli Leona Štuklja v Mariboru, kjer so zaigrali lansko predstavo Muca Copatarica.

Nina Kresnik

Gledališka skupina Jesenko

JAJCE

Lutkovna skupina (mentorici: Barbara Potočnik Kolenc in Alojzija Mušič) je pripravila poučno in zabavno lutkovno predstavo z naslovom Jajce. Lutkarji so predstavo zaigrali že na začetku šolskega leta ter z njo razveselili in navdušili prvošolce in njihove starše. Sodelovali so na območnem srečanju lutkovnih skupin in se uvrstili na regijsko srečanje. S predstavo so gostovali na praznovanju rojstnega dne miške Fride in v domu za starejše občane v Slovenski Bistrici. Veliko veselje in željo po ustvarjanju z lutko pa so pokazali tudi na lutkovni matineji, ki se je na naši šoli odvijala v mesecu maju.

Lutkarji

PODELITEV INGOLIČEVE BRALNE ZNAČKE

V četrtek, 26. maja 2016, se nam je na šoli pridružil gospod Jure Ivanušič z namenom, da nam podeli priznanja za opravljeno Ingoličevo bralno značko in nam polepša ta slavnostni dan.

Za uvod sem zaigrala na flavto, imela sem veliko treme, saj sem vedela, da je naš gost zelo dober glasbenik. Nato sta Nina Kresnik in Ajda Stegne napovedali gosta. Jure Ivanušič je slovenski gledališki in filmski igravec, režiser, scenarist, koncertni pianist, skladatelj in prevajalec. Na zabaven način nam je predstavil zgodovino glasbe in nam ob tem na klavirju pokazal veliko trikov. Bili smo presenečeni, koliko inštrumentov in jezikov obvlada.

Po predstavitvi nam je gost podelil priznanja za opravljeno bralno značko. Letos smo jo pridno opravljali, saj nas je od 113 kar 88 tekmovalo za Ingoličevo bralno značko in jo tudi uspešno opravilo. Imeli smo tudi 14 zlatih bralcev, zato je imel gost veliko dela. Zlati bralci so poleg priznanj dobili tudi knjigo in si za nagrado ogledali predstavo Neli pa ni v Ljubljani. Bralne značke pa nismo opravili samo šolarji, pridno so vzgojiteljicam pripovedovali tudi otroci iz vrtca, ki so s pomočjo staršev opravili predšolsko bralno značko.

Ob koncu je na flavto zaigrala Tinkara Kolenc, gostu pa smo podarili šopek in njegov portret, ki ga je narisala Ema Bera. Gost se nam je v zahvalo vsem, ki smo želeli, podpisal na priznanja. Tako se je za nas zaključila 56. sezona bralne značke.

Zame je bila letošnja podelitev zelo posebna, saj nas je obiskal eden mojih vzornikov. Bila je poučna, zanimiva in zabavna. Čeprav sem imela na začetku veliko treme, je tam, v polni »dvorani« smeha, popolnoma izpuhtela. Ta dogodek se mi je za zmeraj vtisnil v spomin. Upam, da bo tudi naslednje leto podelitev bralne značke tako posebna, kot je bila letos.

Maja Laubič

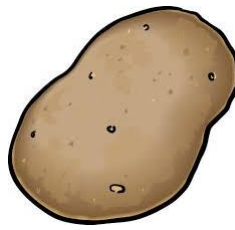
Zlati bralci z Juretom Ivanušičem

REBUSA

~~1~~~~2~~~~3~~~~4~~~~5~~~~6~~~~7~~~~8~~

O=A

~~1~~~~2~~~~3~~4567

~~1~~~~2~~~~3~~4567

7=E

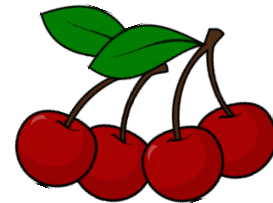

~~1~~~~2~~345

~~1~~~~2~~~~3~~4567

7=E

~~1~~~~2~~~~3~~456

Ajda Stegne

ŠALE

»Poslušajte me! Ko je bil George Washington v vaših letih, je bil najboljši učenec,« je dejal učitelj.

»Ko pa je bil v vaših letih, je bil pa že predsednik!« mu zabrusi Denis.

»Kaj razumemo pod jutranjo sivino?« je profesorica vprašala Rebeko.

»To je občutek, ko zjutraj vstanem in moram v šolo.«

V šoli so se učili sklanjanje in Jakoba pokličejo k tabli.

»Jakob, kako se sklanja dedek?«

»Brez kozmodiska zelo težko!«

»Imaš pet jabolk. Dve jabolki poješ. Koliko jih še imaš?« vpraša učiteljica Lauro.

»Pet!«

»Kako, pet?«

»Tri cela jabolka in dva v želodcu!«

»No, Borut, povej mi primerek nečesa, kar se poveča v vročini in zmanjša v mrazu.«

»Letne počitnice trajajo dva meseca, božične in novoletne pa le dva tedna!«

»Ajda, povej mi, kdaj se začnejo daljšati dnevi?« je vprašala učiteljica.

»Tako prvi dan, ko se po počitnicah začne pouk!«

»Kaj delaš tam zadaj, Evgen?« vpraša učitelj učenca. »Verjetno nič pametnega, kajne?«

»Res je. Vas poslušam!«

S spleta izbral in priredil: Borut Vešnik

UGANKE

GLAVICE DIŠEČE, SLASTNE, RDEČE, SOČNE,
S SMETANO, S SLADKORJEM DELAJO NAS MOČNE.

(EDOGAJ)

SPOMLADI NA NJEM PTIČ SI GNEZDO ZGRADI,
JESENI PA Z NJEGA VSAK LIST ODLETI.

(OVERD)

OKROGLO, NAPETO, RDEČE MESO
LAHKO KOT UHANE DAŠ ZA UHO.

(EJNŠEČ)

KAR NEKAJ KILOGRAMOV TEHTA TALE GOSPA,
KDOR ŽEJEN JE, NAJ LOTI SE NJENEGA MESA!

(ACINEBUL)

TE KROGLICE VIJOLIČASTO BARVAJO ZOBE,
V GOZDOVIH PA ZORIJO, KO POČITNICE SO ŽE.

(ECINVOROB)

POVEJ MI, MALI SLADKOSNED, KDO PRIPRAVLJA V PANJU MED,
KDO NABIRA NEKTAR, CVETNI PRAH, VČASIH S SVOJIM ŽELOM VZBUJA STRAH.

(ALEBEČ)

SEM STRAŠNEJŠI KAKOR OSA, BOLJ KOT OSA SEM STRUPEN,
MOJE ŽELO JE KOT KOSA, IMENUJEM SE ...

(NEŠRS)

S spleta izbrala: Rebeka Ambrožič

